

9 Mai. Ziua Victoriei sau un fake clasic rusesc?

Scris de Avocat Vladimir CIOLACU | Data: 10.05.2022 12:12

Am lasat sa treaca ziua de 9 Mai, am urmarit curios luarile de pozitie ale politicianilor romani sau ale influencerilor pe aceasta tema. **Imbratisarea generala a unui fals grosolan, fabricat de propaganda sovietica, m-a impins sa scriu acest text, pentru adevar, pentru istorie, pentru igiena memoriei colective.**

Acest text nu diminueaza cu nimic imensul efort al Armatei Rosii, sacrificiul milioanei de cetateni sovietici sau necesitatea zdrobirii Germaniei naziste.

Faptele sunt simple. In noaptea de 6 spre 7 Mai 1945, ora 2:41, in incinta SHAEF (Supreme Headquarter of Allied Expeditionary Force) din orasul Reims, in Franta, generalul Alfred Jodl in calitate de reprezentant al conducatorului legitim al Germaniei, Karl Donitz, a semnat actul de capitulare neconditionata a Germaniei naziste.

Actul prevedea ca operatiunile active vor inceta efectiv pe 8 Mai 1945, ora 23:01.

Din partea aliatilor se gasesc 3 semnaturi, una americana, una sovietica si una franceza.

In dimineata zilei de 8 Mai ziarele londoneze, newyorkeze si pariziene anuntau finalul razboiului.

Stalin, luat prin surprindere, doritor de festivitati pe aceasta tema a avut pretentia ca actul sa fie semnat pe un teritoriu ocupat de sovietici.

In acest context, Karl Donitz il desemneaza pe Wilhelm Keitel, seful OKW (Oberkommando der Wehrmacht) sa semneze un nou document de capitulare la Berlin, in districtul Karlshorst, in fata maresalului sovietic Gheorgi Jukov si a unei delegatii a aliatilor anglo-americani.

Keitel zboara la Berlin (Berlin in care ostilitatile incetasera din 2 Mai 1945, orasul predandu-se neconditionat) si se prezinta in fata lui Jukov in seara zilei de 8 Mai.

Sovieticii au refuzat semnarea pana cand nu s-a implinit ora la care ostilitatile incetau efectiv, asa cum se stabilise prin actul din 7 Mai, adica la ora 23:01. S-a mai discutat, s-a redactat noul document (in fapt aceleasi clauze) si acesta a fost semnat la ora 00:16 a zilei de 9 Mai.

La data si ora semnarii documentului, ostilitatile deja incetasera.

Acesta este un nou exemplu de mistificare a istoriei de catre sovietici.

Germania a capitulat la data de 7 Mai 1945 in fata unei delegatii in care erau reprezentati si sovieticii. Operatiunile militare au incetat pe 8 Mai 1945.

Ziua Victoriei se sarbatoreste la Moscova pe 9 Mai pentru ca asa a vrut Stalin.

In occident Ziua Victoriei este 8 Mai, ziua in care operatiunile active au incetat efectiv.

Poate la anul, politicienii romani, (de)formatorii de opinie de pe Facebook si Instagram, nu ne vor mai

povesti despre "tripla insemnatate a zilei de 9 Mai, Ziua Europei, Ziua Victoriei si Ziua Independentei de Stat a Romaniei), ci vor serba asa cum se cuvine Ziua Victoriei in Europa la data de 8 Mai.

P.S. Ziua Victoriei in Europa (contra Germaniei naziste) si nu terminarea celui de al doilea razboi mondial. Terminarea razboiului e o alta poveste de la o alta data.

P.P.S. Ziua Independentei de Stat a Romaniei este sau ar trebui sa fie un subiect de dezbatere academica si nu un dat, e pe 9 Mai si gata. Sigur ca si aici sunt idei care ne vorbesc despre 10 Mai, ziua in care Regele Carol I a salutat actul din 9 Mai al Camerei Deputatilor. Poate ca data de 29 Aprilie 1877, data la care Camera a recunoscut starea de razboi dintre Principatele Romane si Imperiul Otoman sau data de 30 Aprilie 1877, la care Senatul a validat hotararea Camerei, ar fi mai potrivite, dar ramane un subiect de dezbatere. Macar 9 Mai romanesc nu e mistificat ca cel rusesc, la 9 Mai 1877 chiar s-a intamplat ceva, Mihail Kogalniceanu, ministru de externe, dand un raspuns unei interpelari, tine discursul de independenta, independenta proclamata apoi de C.A. Rosetti in calitate de presedinte al Camerei.

La 9 Mai 1945 s-a tinut o comedie absurda, apta de a servi orgoliului rusesc, s-a reeditat actul capitularii din 7 Mai, a capitulat o tara care capitulase deja si care predase armele efectiv pe 8 Mai.

L.E. Gen. Alfred Jodl se dusese la Reims cu insarcinarea de la Karl Donitz sa semneze capitularea doar in fata aliatilor vestici. Dupa ce a comunicat acest lucrur, Gen. Dwight D. Eisenhower i-a spus ca nu va accepta decat capitularea neconditionata pe toate fronturile, respectand astfel intelegerea dintre aliatii vestici si sovietici.

Actul din 7 Mai a fost semnat din partea aliatilor de gen. Walter Bedell Smith si gen. Ivan Alexeievici Susloparov (transliterat conform ortografiei franceze, in document, ca Sousloparov) si gen. Francois Sevez.

Desi prezent la Reims, Eisenhower a refuzat orice intalnire cu germanii pana ce acestia nu semneaza capitularea, spre diferenta de Jukov, care doua zile mai tarziu, a avut pretentia sa se capitulozeze in fata lui.